Cholnoky Viktor: Neomongolizmus

2014 február 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Cholnoky Viktor (Veszprém, 1868. december 23. – Budapest, 1912. június 5.) magyar író, újságíró, m?fordító. Cholnoky Jen? és Cholnoky László testvére. Írásait különös figurák népesítik be és groteszk helyzetek tarkítják, amelyekkel a kiábrándult, utat nem találó modern polgár lelkivilágát ábrázolja. A legnagyobb magyar stílusm?vészek közé tartozik. Els? kötete (*Füstkarikák*, 1899) Mark Twain-fordításait és novelláit tartalmazta. Novellái a világ távoli részeire vezetnek, hatalmas m?vel?déstörténeti anyagot mozgatnak meg. Egzotikus tájai, mesebeli alakjai a

mindennapokból, a szorongató valóságból elvágyódást fejezik ki.

A lapok távirati rovatán és politikai híradásain keresztül tovább nézve, mint maguk e híradások érnek, a históriai fontosságú körvonalakat konstruálva meg bel?lük, az ember hajlandó volna hinni valami olyasféle elméletben, hogy a fajoknak csakugyan külön-külön géniusza van, {...}

(Töredékes gondolatok egy könyvb?l, amelyet talán meg kellene írni.)

{...} e szónak egészen a perszonifikációig men? értelmében.

Mert éppen a jelenkor történeteb?l azt látjuk, hogy a lehanyatló fajokkal szemben szinte matematikai pontossággal emelkedik fel a fiatal vagy megfiatalodott faj, nem egy ponton, hanem egymástól távol es?, egymással érdekközösségben nem lév?, csupán etnográfiailag közös szín? helyeken. Ezt ugyan körülbelül az egész világtörténelem láttatja, de mivel a népvándorlást vagy Bizánc bukását nem szemlélhetjük úgy, mint a ma történetét és nem alkalmazhatjuk rájuk azt a, hogy úgy mondjam, természettudományos megfigyelést mint a jelenre: a régi igazság e szemlélet révén mint új igazság hat.

Azt látjuk, hogy az árja fajok hanyatlásának mértékét pontosan tartja a mongol fajok emelkedésének mértéke. És - e volna az a géniusz-elmélet - nem egy ponton, hanem egyszerre és egy id?ben mindenütt, ahol súrlódó felület van árja és mongol között. A kínai forradalom kezdete összeesik Japán faji öntudatának az újraébredésével és velük egy id?ben indult meg Magyarországon a magyarság faji harca minden ellen, ami itt körülöttünk és fölöttünk árja. Mert az oláhságnak, tótságnak és horvátoknak a látszólagos új er?re kapása a valóságban nem új er?t jelent, hanem pusztán provokáltságot. Kénytelenek harcba állani, mert harcra hívtuk ?ket.

A jöv? a mongolság kultúrájáé. Japán katonai, politikai és gazdasági diadalt aratott Oroszország felett és ma már Amerikát fenyegeti, ahol a faji hanyatlás pregnáns megnyilatkozása, az apokaliptikus nagyságú pénzválság és a felszítt vér visszavesztése szintén pontosan egybeesnek a tenger által t?le nem elválasztott, hanem inkább veszedelmesen hozzákapcsolt szomszéd expanzió-jelenségeivel.

Az európai fest?m?vészetet, különösen a rajzolást kiirthatatlanul és többé soha nem mell?zhet?en átjárta a japáni rajzolás. Európát tízezrével járják a japán tudósok, állami kiküldöttek és diákok, hogy felszedve itt az árja kultúra tanulságait, otthon átalakítsák a maguk képére. Világhír? tudósaik, orvosaik és színészeik vannak.

A kultúrának minden emelkedésével együtt jár a politikában az a törekvés, hogy a középponti hatalom meggyengüljön. Az öntudatra ébredt nép a cselekvés nagyobb lehet?ségeit is meg akarja magának szerezni azzal, hogy visszavegye a jogokat, amelyeket kulturátlanabb, alvó korszakában kieresztett a kezéb?l. Ez így van az árjáknál és így van a mongol fajoknál. Kína alkotmányt kap, Japánban meger?södött parlamentarizmus határolja körül a császárnak hajdan korlátlan hatalmát.

De míg az árjáknál ez a politikában megnyilvánuló kultúremelkedés teljes demokráciára vezet, vagy legalább arra tör, addig a mongolságnál a célja arisztokratikus és a hatalmat nem az egész nép, hanem a leszármazásban, vagyonban, vagy m?veltségben magasabb osztályok számára iparkodik elvenni. Japánban a mágnások háza nem másodrangú intézmény, nem fels?ház és nem szenátus, hanem elevenebb, cselekv?bb, pozitívabb alkotórésze a törvényhozásnak, mint a képvisel?ház. A mi küzdelmünk pedig úgy a hadseregért, mint a gazdasági önállóságért éppúgy egészen arisztokratikus karakter?, mint az a törekvésünk, hogy alkotmányunkat meger?sítsük, ami nem jelent egyebet, mint azt, hogy a felségjogok egy részét akarjuk visszaváltoztatni nemzeti jogokká.

Hogy Magyarország állami önállósága majd négyszáz esztend?re megsemmisült, ennek a legels? oka nem a mohácsi vész és nem a Habsburgok, hanem Hunyadi Mátyás. Államcsínnyel jutott a trónra, alkotmányellenesen uralkodott és megsemmisítette az oligarchiát. Még ha utána hozzá hasonló erej? és elméj? uralkodók következtek volna is, trónralépése akkor is Mohácsot jelentett volna a magyarság számára, csak más formában. Mert a mongol arisztokratikus világérzéssel szemben az autokrata mindig ösztönszer?en rákényszerül arra, hogy az osztálytalanokhoz forduljon. A "meghalt Mátyás király..." közmondása csak úgy, mint a hatvanas évek cseh és német beamterei, akik a magyar megyei tisztvisel?ket szorították ki és éppen úgy, mint a most megígért általános választójog: ennek az egy történeti igazságnak a tünetei vagy kifejez?i.

Az abszolutizmus Magyarországon tehát mindig egyet jelent azzal a törekvéssel, amely a magyarságot, a magyar

fajt akarja meggyengíteni.

Magyarország csak mint királyság formájába öltözködött arisztokratikus köztársaság maradhat fenn. A fekvése, a hegyrajzi és vízrajzi viszonyai és területén a fajok elhelyezkedése egyaránt erre utalják. Ezért lehetett Nagy Lajos korában kicsiny középponttal világhatalmasság, mintegy Velencéje nem a tengernek, hanem az európai szárazföldnek.

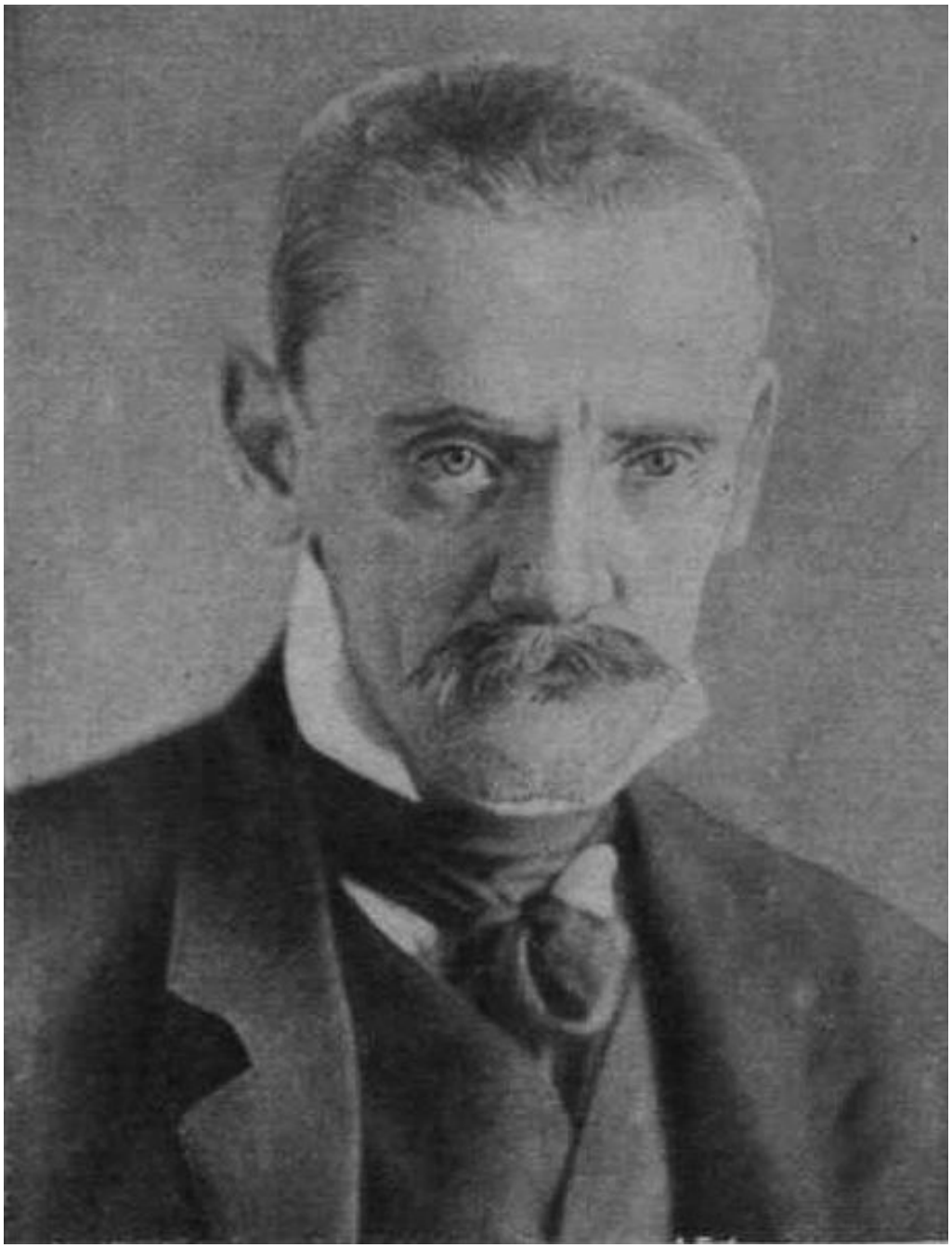

De ez az arisztokratikus köztársaság egészen speciális mongol jelleg?. Az uralkodó osztály, a magyarság, csupán a politikai fels?bbségét és a kultúrabeli kiválóbbságát érvényesíti a nem magyarokkal szemben. Sem gazdaságilag, sem a nyelvükben nem háborgatja ?ket és Magyarországon nemhogy nincs elnyomott nemzetiség, hanem egyenesen az a törekvés van meg, hogy az uralkodó osztály köre mentül jobban kiszélesedjék azzal, hogy a nemzetiségek mentül szorosabban csatlakozzanak a magyarság törekvéseihez. Ezt megértette a magyarországi németségnek is, a szerbségnek is túlnyomóan nagy része.

A mongol kultúrának Ázsiában való új fellendülésével esik egybe pontosan, id? szerint, a magyar kultúrának az az egészen sajátos új korszaka is, amely már itt van és amely elüt? az árja kultúrától. Új irodalom, új fest?m?vészet, új iparm?vészet van kialakulóban. A felhalmozódott és megfeszült er?knek ugyanaz a jelensége ez, mint amelyet politikai küzdelmeinkben látunk és bizonysága annak, hogy a mongol többé már nem jön: a mongol itt van.

Nyomtat - / - 1908 - / - 1908. 2. szám

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló